

Folketingets Kulturudvalg
Christiansborg
1240 København K

Kulturministeren
Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

Tlf : 33 92 33 70
Fax : 33 91 33 88
E-mail : min@kum.dk
Web : www.kum.dk

25. april 2006

Hermed fremsendes i 5 eksemplarer svar på spørgsmål nr. 10-15 (L 166), Forslag til lov om ændring af ophavsretsloven (Tekniske foranstaltninger og revision af blankbåndsordningen), stillet af Folketingets Kulturudvalg den 19. april 2006.

Brian Mikkelsen

Spørgsmål nr. 10-15

(L 166), Forslag til lov om ændring af ophavsretsloven
(Tekniske foranstaltninger og revision af blankbåndsordningen)
Skrivelse af 19. april 2006

Svar til Folketingets kulturudvalg fra kulturministeren.

Spørgsmål nr. 11:

"Kan ministeren bekræfte, at ved indførelsen af ordningen i 1992 var forventningen, at der ville kunne opnås et beløb til rettighedshaverne som i Finland, hvilket var ca. 100 mio. kr.?"

Svar:

Blankbåndsordningen blev indført på baggrund af et privat lovforslag, der blev fremsat af RV og vedtaget med støtte fra S og SF. De daværende regeringspartier V og K stemte imod.

Mht. ordningens samlede provenu anføres følgende i lovbemærkningerne (til L 39, FT 1991-92, s. 5):

"Det er ikke uden videre muligt at skønne, hvor store beløb der kan blive tale om, da dette afhænger af den størrelse, som vederlaget bliver fastsat til. En vis vejledning kan hentes i den betænkning, som det af kulturministeren nedsatte udvalg vedrørende revision af ophavsretslovgivningen afgav i 1982 (Betænkning 944/1982: Båndafgifter – sanktioner – påtale, side 23 og 54). Udvalgets flertal foreslog, at et vederlag fastsættes i overensstemmelse med de sædvanlige tariffer, som anvendes for indspilning af musikværker. Flertallet foreslog på denne baggrund et vederlag på 8 øre pr. minut for lydbånd og 20 øre pr. minut for videobånd. Der kan endvidere henvises til Finland, hvor lovgivningen herom trådte i kraft i 1984. Vederlaget er her for 1991 fastsat til 0,03 FIM pr. påbegyndt minuts spilletid for lyd-kassettebånd og 0,045 FIM pr. påbegyndt minuts spilletid for videokassettebånd. Dette svarer i dansk valuta afrundet til henholdsvis 5 og 7 øre. Der betales således for et normalt lyd-kassettebånd med 60 minutters spilletid svarende til 3 kr. og for en tre timers videokassette ca. 13 kr.

I de senere år har nettoindkasseringen ligget på følgende beløb: i 1988 FIM 55,4 mio., i 1989 FIM 53,7 mio. og i 1990 FIM 56,0 mio.

For Danmarks vedkommende er det ikke muligt at angive, hvor mange henholdsvis lyd- og videobånd der årligt sælges. Der er dog grund til at formode, at man vil kunne opnå et provenu i samme størrelsesorden som det finske, naturligvis afhængigt af vederlagssatsens størrelse."

Det fremgår således først og fremmest af bemærkningerne, at det er usikkert, hvilket provenu blankbåndsordningen vil generere. Under visse betingelser vil man evt. kunne

opnå et provenu svarende til det finske blankbåndsprovenu, der i 1988 var på 55,4 mio. FIM, i 1989 på 53,7 mio. FIM, og i 1990 på 56,0 mio. FIM.

Nationalbanken har oplyst følgende kurser (årgennemsnit) på FIM:

1988: 160,88

1989: 170,46

1990: 161,89

Omregnet giver det blankbåndsprovenuer på DKK 89,1 mio. i 1988, DKK 91,5 mio. i 1989, og DKK 90,7 mio. i 1990.

Jeg kan således ikke bekræfte, at det ved indførelsen af ordningen i 1992 var forventningen, at der ville kunne opnås et beløb til rettighedshaverne på ca. 100 mio. kr.